

SCÉNA
JORIK
B

DOZVEDELA SOM SA, ŽE ŽIJEŠ

RÉŽIA: GEJZA DEZORZ

Bábkové divadlo Košického kraja

Gejza Dezor

DOZVEDELA SOM SA, ŽE ŽIJEŠ

Adaptácia komiksu Sone Balážovej a Dávida Marcina
podľa románu Olivera Rácza
(Komiks vydalo vydavateľstvo ej publishing)

232. PREMIÉRA

Adaptácia a réžia:	Gejza Dezor
Dramaturgia:	Lukáš Kopas
Scénografia:	Von Dubravay
Hudba:	Martin Hasák
Svetelný dizajn:	Gejza Dezor
Projekcie:	Gejza Dezor
Asistent réžie:	Peter Creek Orgován
Asistentka dramaturgie:	Juliána Berezňaninová
Hrajú:	Kristián Michal Hnát, Slávka Krivánek, Jana Štafurová, Lukáš Takáč, Jana Bartošová, Miroslav Kolbašský
Inšpícia:	Jana Bartošová
Svetlá:	Michal Pjecha, Rastislav Murajda
Zvuk:	Slavomír Tkáč, Tomáš Šemrák
Scénu, bábkы a kostýmy vyrobili:	Eva Kleschtová, Lidiya Matsyurak, Von Dubravay, Marek Urban, Vladislav Kolbašský pod vedením Roberta Dubiela

Sezóna 2025/2026

A dimly lit room with a bed, a desk with a lamp, and a cabinet. The room is dark, with light coming from a desk lamp and a small light on a cabinet. The floor is made of dark wood. A framed picture of clouds hangs on the wall above the bed.

DOZVEDELA SOM SA, ŽE ŽIJEŠ ako literárna predloha

Čiastočne autobiografický román *Dozvedela som sa, že žiješ* zachytáva dramatické udalosti druhej svetovej vojny v Košiciach a vychádza zo skutočných zážitkov autora – Olivera Rácza.

Dej sa odohráva v roku 1944, keď po nemeckej okupácii Maďarska náhle dopadli tragické protižidovské opatrenia aj na Košice. Miestnu viac ako 12-tisícovú židovskú komunitu deportovali v máji 1944 do koncentračných táborov, odkiaľ sa po vojne vrátilo len niekoľko stoviek ľudí.

V centre rozprávania stojí mladý košický úradník Tivadar Hernádi (autorské alter ego Olivera Rácza), ktorý pred deportáciami zachráni viacerých svojich spoluobčanov – medzi nimi aj mladučku židovku Judit, ktorú s nasadením vlastného života prevezie do Budapešti a ukryje v súkromí bytu. Judit, na rozdiel od svojich rodičov, vojnu prežije a po oslobodení sa v Košiciach vydá za svojho záchrancu.

Nie je žiadnym tajomstvom, že za postavou Tivadara stojí

samotný Oliver Rácz a za Judit jeho budúca manželka Katarína Nyiszliová. Román je teda beletrizovaným spracovaním skutočného príbehu odvahy a lásky.

Dozvedela som sa, že žiješ nesie jednoznačné morálne posolstvo: ostro odsudzuje fašistickú a nacistickú ideológiu a na vysokej umeleckej úrovni sprítomňuje éru neľudskosti druhej svetovej vojny. Príbeh zdôrazňuje humanizmus, osobnú odvalu a lásku ako formy odporu voči zlu a násiliu.

Slovenský preklad Marty Ličkovej vydalo roku 1966 Východoslovenské vydavateľstvo v Košiciach – v období, keď sa povojnová literatúra intenzívne vracala k skúsenosti holokaustu a protifašistického zápasu. Slovenskému čitateľovi pritom sprístupnil aj osobitú perspektívu autora maďarskej národnosti na Slovensku.

Živosť a aktuálnosť príbehu potvrdzuje aj jeho komiksová adaptácia z roku 2023 (ej publishing), ktorá oslovuje ďalšiu generáciu čitateľov.

DOZVEDELA SOM SA, ŽE ŽIJEŠ **ako komiksová adaptácia**

Komiksová adaptácia Ráczovho románu v podaní Sone Balážovej a Dávida Marcina rozpráva ten istý príbeh iným, súčasnému čitateľovi blízkym jazykom: zasadzuje ho do rámca prítomnosti a opiera sa o výrazovú silu obrazu. Už v úvode vystupuje pravnuke vojnového hrdinu – príznačne pomenovaný Oliver – ako mladý rozprávač, ktorý sa náhodou dozvie o odvahe svojho pradeda (cez rodinnú pamäť či románovú predlohu) a rozhodne sa príbeh znovu vysloviť – tentoraz nahlas a pre ďalších.

Kľúčová časť komiksu prenáša čitateľa do obdobia druhej svetovej vojny. Autori vyberajú najpodstatnejšie epizódy a preklápajú ich do obrazového rozprávania, ktoré kondenzuje rozsiahlu predlohu bez straty jej zmyslu. Vedľajšie línie ustupujú, aby vynikli rozhodujúce momenty: risk, záchrana, útek, skrývanie a zrod vzťahu v čase, keď sa ľudskosť stáva skúškou charakteru.

Minimalistickejší textový sprievod pritom príbeh neoslabuje, ale naopak, presúva ťažisko významu do obrazu a zvýrazňuje napätie aj emóciu – atmosféru vojnových Košíc, strach v tichu interiérov i krehké chvíle nádeje. Marcinova kresba v jednotnom výtvarnom rukopise podporuje dojem dobovej autenticity a robí postavy psychologicky čitateľnejšími.

Najzásadnejší posun oproti románu nastáva v sujete: komiks cielene stiera hranicu medzi minulosťou a súčasnosťou.

Rozprávania sa opakovane vracia do prítomnosti, v ktorej mladý Oliver udalosti komentuje a konfrontuje ich s dnešným svetom. Keď sa napokon pokúsi príbeh verejne zdieľať, neprichádza očakávaný jednoznačný obdiv, ale studená sprcha: apatia, posmech, dokonca nenávisť a popieranie historickej skúsenosti holokaustu. Adaptácia tak využíva ostrý kontrast – hrdinstvo minulosti oproti nevedomosti či cynizmu prítomnosti – a kladie otázku, ktorá presahuje literatúru: dokážeme z pamäti urobiť postoj, nie len príbeh?

DOZVEDELA SOM SA, ŽE ŽIJEŠ **ako bábková inscenácia**

Inscenácia Bábkového divadla Košického kraja sprítomňuje komiksovú adaptáciu príbehu *Dozvedala som sa, že žiješ* ako naliehavú výpoveď o tom, čo sa stane, keď sa nenávisť zmení na systém – a keď sa odvaha zmení na konkrétny čin. V čase, keď priami svedkovia miznú a historická skúsenosť sa ľahko rozplynie v skratkách, komentároch či účelových interpretáciách, má návrat k takejto téme zásadný význam: nejde len o pamäť, ale o schopnosť rozpoznať mechanizmy vyčleňovania a dehumanizácie, manipulácie a kolektívnej ľahostajnosti.

Inscenácia nepripomína minulosť preto, aby sme ju len „poznali“, ale aby sme ju dokázali znovu prečítať ako varovanie aj ako záväzok. Rámcuje ju prítomnosť – svet dnešnej komunikácie mladých ľudí – vďaka čomu sa komiksový materiál mení z „učebnice“ na osobnú a bezprostrednú skúsenosť. Inscenácia pritom využíva prvky live puppet cinema – prepojenie hereckej akcie, bábok, kamery a projekcií – vďaka ktorému dej vzniká priamo pred divákmi. Tento spôsob rozprávania umožňuje pracovať s detailom, emóciou aj kontrastom medzi prítomnosťou a spomienkou: medzi tým, čo si myslíme, že „vieme“, a tým, čo zrazu vidíme, cítime a musíme uniesť.

Zámerom tvorcov je citlivo a zrozumiteľne pomenovať hrôzy vojny i mechanizmy nenávisťi, no zároveň posilniť vieru v občiansku slobodu a ľudskosť. Inscenácia pripomína, že aj uprostred teroru existujú činy, ktoré majú zmysel – a že odmietnutie extrémizmu, tolerancia a odvaha nie sú historické pojmy, ale rozhodnutia, ktoré sa odohrávajú vždy „tu a teraz“.

SKUTOČNÉ POSTAVY A UDALOSTI PRÍBEHU¹

OLIVER RÁCZ (1918 – 1997)

Tivadar

Po maturite študoval na rôznych vysokých školách, získal diplom stredoškolského profesora. V roku 1942 ho pre pokrokové liberálne názory prepustili z pedagogického zboru. O rok neskôr ho odvedli do armády a s nálepkou „nespoľahlivý element“ ho zaradili len do kancelárie pomocného práporu v Košiciach, jeho rodnom meste. Viacerých ľudí zachránil pomocou falošných dokladov pred smrťou v koncentračnom tábore. V posledných týždňoch vojny, keď maďarskí nacisti začali tušiť, že niekto vyrába falošné papiere, ušiel Oliver RácZ do úkrytu. Pred hroziacim vojenským súdom, ktorý by znamenal istú smrť, sa skryl v podzemných priestoroch Dominikánskeho kostola Nanebovzatia Panny Márie.

Po vojne v rokoch 1948 až 1953 bol úradníkom a zamestnancom košickej tehelne. Po znovuo tvorení maďarských škôl v Košiciach začal učiť. Najprv na strednej priemyselnej škole s vyučovacím jazykom maďarským, neskôr sa stal riaditeľom základnej školy a gymnázia s vyučovacím jazykom maďarským. V tejto funkcii zostal do roku 1970. V roku 1968 sa aktívne zúčastnil obrodného procesu. Od roku 1970 do roku 1973 pracoval ako námestník ministra školstva,

následne až do roku 1978 ako námestník ministra kultúry Slovenskej socialistickej republiky.

Počas života vydal viac ako dvadsaťpäť knižných titulov, významná bola aj jeho prekladateľská činnosť do maďarského jazyka najmä zo slovenskej, českej, ale aj inej svetovej literatúry. Za spisovateľskú činnosť dostal viacero významných ocenení. V máji 1998 mu vtedajší primátor Košíc Rudolf Schuster udelil Cenu mesta Košice in memoriam. V roku 2019 získal rovnako in memoriam vyznamenanie štátu Izrael „Spravodliví medzi národmi“ Jad Vašem, ktoré sa udeľuje osobám nežidovského pôvodu za záchranu židovských obyvateľov pred holokaustom.

KATARÍNA NYISZLI (1919 – 1996)

Judit

Mala iba šesťnásť rokov, keď sa zoznámila so svojim budúcim manželom Oliverom Ráczom. Jej otec zomrel v mladom veku ešte pred vojnou. V roku 1944 hrozila celej rodine (matke, starej matke, sestre Marte a bratovi Viktorovi) deportácia. Oliverovi Ráczovi sa pomocou falošných dokladov podarilo dostať svoju vtedy už snúbenicu do Budapešti, kde ju do konca vojny skrývali Štefan a Alžbeta Csordášovci (v románe vystupujú ako Juszufovci). Pracovala tam ako šička v továrni Tetra pod falošnou identitou a menom Julia Bergon.

Po vojne sa vrátila do Košíc. Sobáš Olivera a Kataríny bol jedným z prvých povojnových sobášov. Dlhé roky pôsobila ako učiteľka na základnej škole. S Oliverom mali dve deti. Olivera Rácz mladšieho, lekára, ktorý dodnes žije v Košiciach a pôsobí na Lekárskej fakulte Univerzity Pavla Jozefa

¹ Zostavené podľa BALÁŽOVÁ, S. – MARCIN, D. *Dozvedela som sa, že žiješ. Skutočný vojnový príbeh z Košíc*. Bratislava : ej publishing, 2023. 103 s. ISBN 978-80-99954-21-3.

Šafáríka a Katarínu Rácovú ml. (dnes Lokšovú), ktorá bola svojho času československou reprezentantkou v šerme, zúčastnila sa troch olympiád a na majstrovstvách sveta v roku 1978 získala striebornú medailu. Jej dcéra, Katarína Miechowka-Loksa, bola iniciátorkou komiksového príbehu.

VIKTOR NYISZLI (1922 – 1945)

Juditin brat

Katarínin mladší brat. Zomrel na týfus počas návratu z koncentračného tábora Mauthausen v Rakúsku, kde po celý čas vykonával ťažké práce. Ani ostatní členovia rodiny, rovnako ako brat a sestra, sa nerozhodli včas pre útek z Košíc a boli deportovaní do koncentračných táborov, odkiaľ sa nikdy nevrátili. Jediná Marta prežila Osvienčim.

MARTA NYISZLI (1913 – 2011)

Ester (Juditina sestra)

Katarínina staršia sestra. Jediná prežila koncentračný tábor. Po vojne sa odsťahovala do USA, kde sa vydala za Joe Bergera, ktorý takisto prežil holokaust. Sestry sa už nikdy nestretli.

MIKULÁŠ JOZEF LEXMANN (1899 – 1952)

Páter Mikuláš Lexmann

Pôsobil v Dominikánskom kláštore v Košiciach od roku 1924. Keď v zime na prelome rokov 1944 a 1945 predstaviteľia

Strany šípových krížov terorizovali a vraždili obyvateľov Košíc, vytvoril páter Mikuláš Lexmann v priestoroch pod Dominikánskym kostolom úkryt. Schoval v ňom ľudí bez ohľadu na ich politickú či náboženskú príslušnosť. Odporoval komunistickému režimu a v roku 1950 bol zatknutý a deportovaný do pracovného tábora v českých Králikách, kde musel napriek podlomenému zdraviu ťažko pracovať. Zomrel vo veku nedožitých 53 rokov.

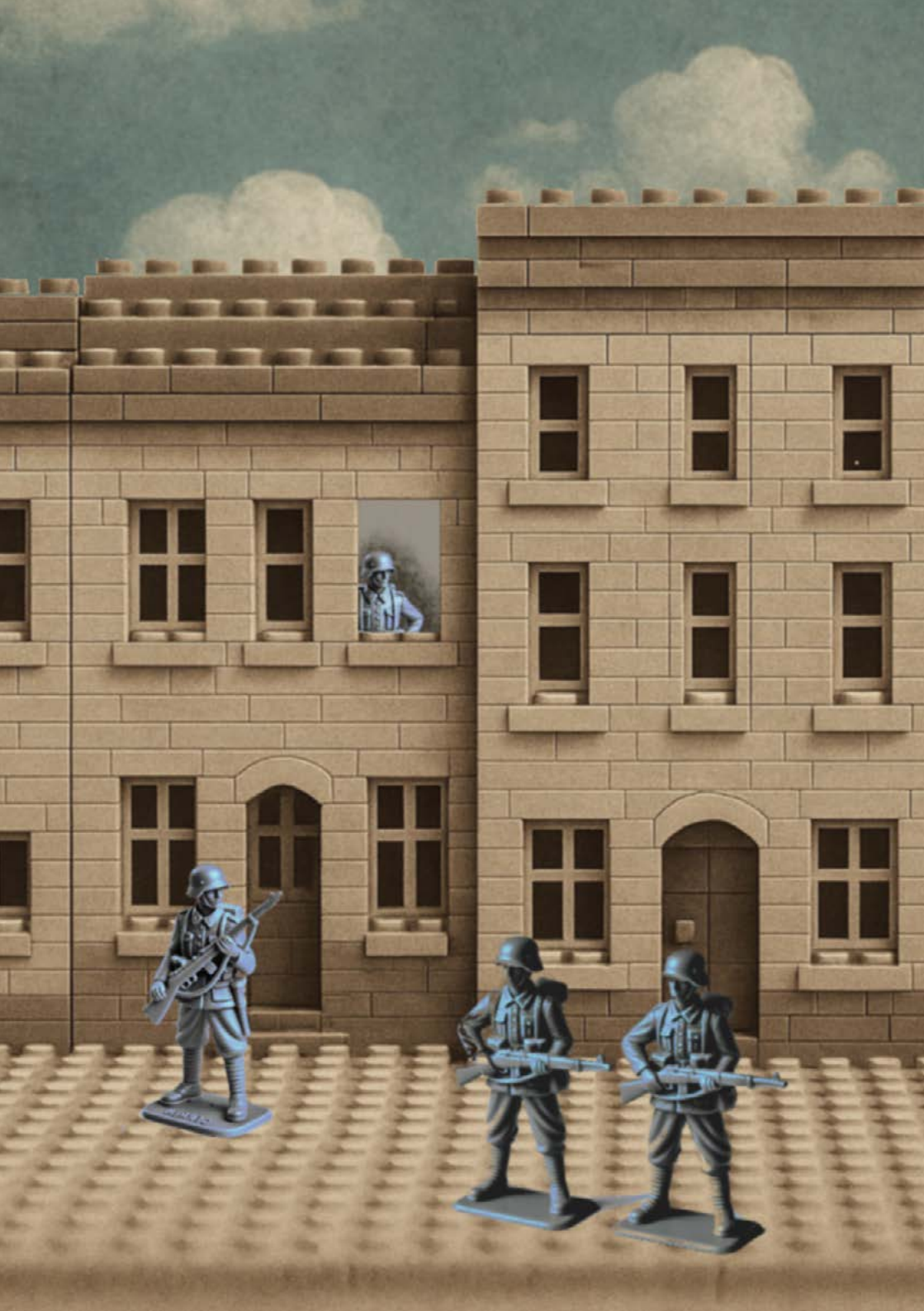
LÁSZLÓ CSATÁRY (1915 – 2013)

Patril medzi najhľadanejších nacistických zločincov. Bol veliteľom židovského geta v Košiciach, zodpovedným za deportáciu vyše 12 000 židov do koncentračných táborov. Osobne kontroloval a riadil nahnanie a naloženie ľudí do vagónov. Podľa očitých svedkov sa k nim správal mimoriadne kruto a sadisticky.

V roku 1948 ho v Košiciach v jeho neprítomnosti odsúdili na smrť. Po vojne ušiel do Kanady, kde žil s falošnými dokladmi. V roku 1997 ho zbavili kanadského občianstva. Vrátil sa do Maďarska. Našli a zatkli ho až v roku 2012 v Budapešti, kde po celý čas žil pod falošným menom. Spravodlivosti sa však nakoniec vyhovel.

V roku 2013 zomrel vo veku 98 rokov v nemocnici v Budapešti na zápal pľúc.

HOLOKAUST V KOŠICIACH

Viedenská arbitráž z 2. novembra 1938 znamenala pre Košice a veľkú časť južného Slovenska pripojenie k Maďarskému kráľovstvu. Napriek prísnyim protižidovským opatreniam sa režim maďarského regenta Horthyho najprv nezapojil do masových židovských deportácií, a tak košické židovské obyvateľstvo nebolo až do roku 1944 vystavené najvyššiemu teroru na rozdiel od ostatných oblastí Slovenska.

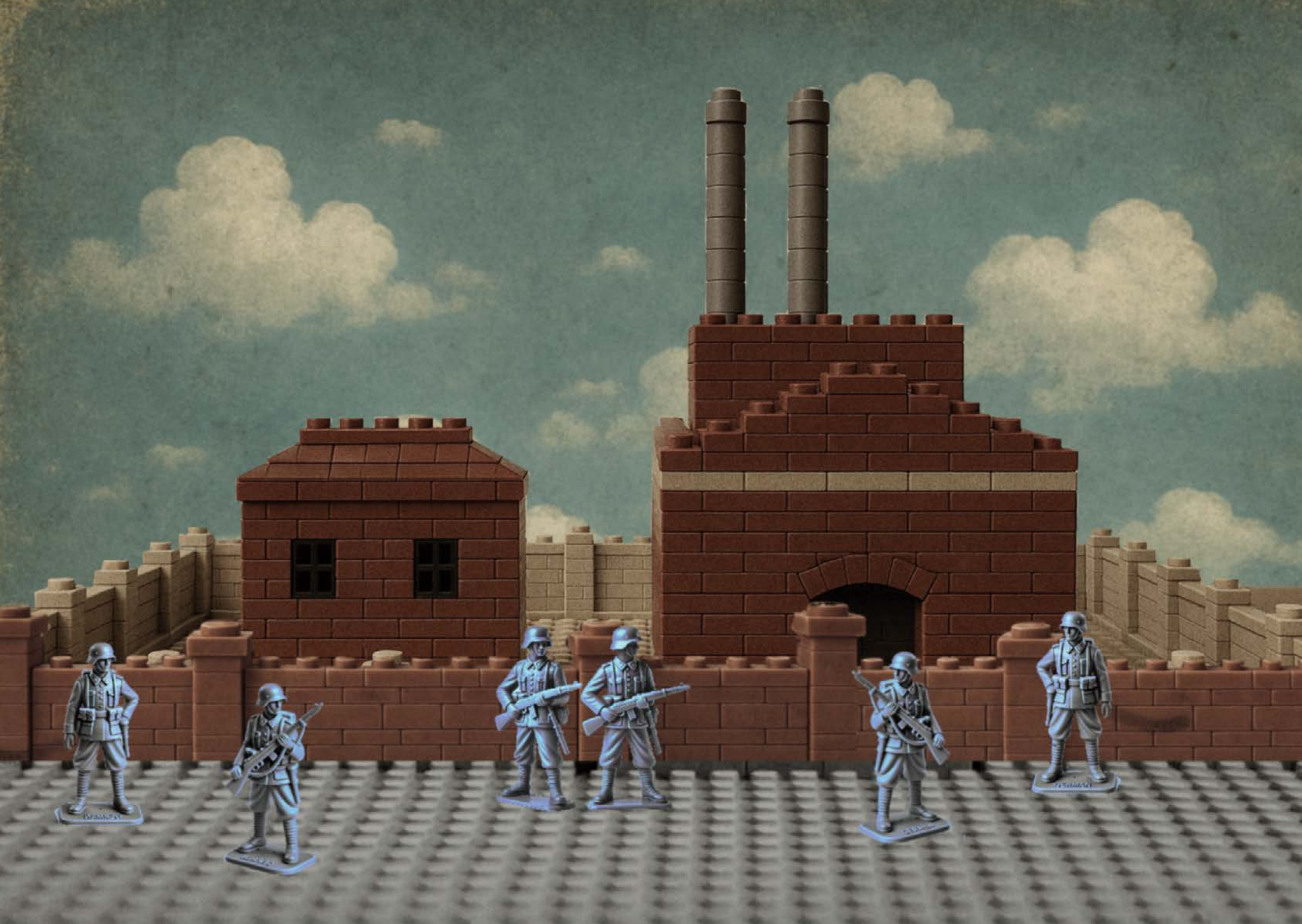
Situácia sa zmenila 19. marca 1944, keď nemecká armáda obsadila Maďarsko, čím sa skončila relatívna bezpečnosť maďarských židov a deportácie sa začali aj tam.

V lete 1944 však už bolo Horthymu jasné, že Nemci prehrávajú vojnu, a nariadil zastavenie deportácií. Súčasne začal rokovať so spojencami o vystúpení z aliancie s Nemeckom, aby po vojne zabezpečil samostatnosť Maďarska separátnou kapituláciou. Tento pokus o prevrat však zlyhal a 16. októbra 1944 ho Hitler zbavil moci.

Nemci potom v krajine nechali vládnuť domácich nacistov. Oficiálne sa volali Strana šíkových krížov, po maďarsky Nyilaskezesztes Párt, podľa čoho ich ľudovo nazývali nyilášovci. Viedol ich košický rodák Ferenc Szálasi. Szálasiho vláda trvala síce len 163 dní, ale vyznačovala sa mimoriadnou brutalitou a fanatizmom, nad ktorými krútili hlavami aj nacisti.

Deportácie dvanásttisíc košických židov do Osvienčimu v období od 16. mája do 4. júna 1944 mali v meste surový priebeh. Osud židov v Košiciach sa spečatil v miestnej tehelni, kde vládol László Csatóry, vojnový zločinec so sadistickým správaním.

Deportácia internovaných košických židov do Krakova a odtiaľ do Osvienčimu sa uskutočnila železničnými nákladnými vagónmi – každé štyri dni odišiel jeden transport. Po skončení druhej svetovej vojny sa z dvanásttisíc deportovaných košických židov vrátilo domov iba niekoľko stoviek.

AUTORI KOMIKSU

Soňa Balážová (1989)

Vyštudovala dramaturgiu a scenáristiku na Filmovej a televíznej fakulte VŠMU v Bratislave. Od skončenia štúdia sa rôznymi formami venuje tvorbe pre deti a mládež. V časopise *Slniečko* publikovala komiksovú sériu s názvom *Zlatý Zub*, ktorá neskôr úspešne vyšla aj v knižnej podobe. Napísala aj scenár jednej časti série *Nežný komiks* a koncom roka 2021 jej vyšla detská knižka s názvom *Klementína*.

Vo vydavateľstve Absynt má na starosti edíciu kníh pre tínedžerov a od roku 2023 pracuje aj ako redaktorka spomínaného časopisu *Slniečko*. Okrem toho je spoluzakladateľkou spoločnosti Disco sailing, ktorá sa venuje propagácii a distribúcii krátkych filmov. Žije v Novej Dubnici, kde spolu so spisovateľom a editorom Jánom Púčekom vychovávajú syna Jonáša.

Dávid Marcín (1991)

Komiksový výtvarník, ilustrátor a pedagóg. Absolvoval Ateliér voľnej grafiky a ilustrácie VŠVU v Bratislave. Tvorí prevažne digitálne za pomoci grafických programov. Podieľal sa na rôznych komiksových projektoch ako *Zlatý Zub*, *Nežný komiks*, *Všetky tie svety* či krátke komiksy pre detský časopis *Slniečko*. Je spoluzakladateľom občianskeho združenia Pomimo, ktoré organizuje komiksové workshopy, prednášky a výtvarné kurzy. Učí na bratislavskej strednej škole umeleckého priemyslu Jozefa Vydru. Bol členom výkonného výboru pre Bienále ilustrácií Bratislava 2023. Žije v Bratislave, stará sa o psíka Lindu a jeho tvorbu môžete sledovať aj na instagrame na [@daviddraws](#).

TVORCOVIA INSCENÁCIE

Gejza Dezor (1978)

Slovenský divadelný, televízny a filmový režisér, scenárista, dramaturg a producent. Už viac než dvadsať rokov vedie bábkové divadlo pre dospelých Dezorovo lútkové divadlo, zamerané na autorskú, vizuálne výraznú a žánrovo presahujúcu tvorbu. Spoluzakladal bratislavské mestské divadlo Divadlo P. O. Hviezdoslava (DPOH), v ktorom pôsobil aj ako umelecký riaditeľ. Vo filmovej oblasti na seba upozornil

gangsterským filmom *Babie leto* (2013) a bábkovým filmom *Dukla* (2025). Ako režisér aj autor dlhodobo spolupracuje s činohernými i bábkovými divadlami na Slovensku a v Česku. Ako docent na Katedre bábkarskej tvorby Divadelnej fakulty VŠMU v Bratislave sa venuje pedagogickej činnosti a výchove novej generácie bábkových tvorcov pre detské aj dospelé publikum.

Von Dubravay (1975)

Bábkový scénograf, technológ a art director Dezorzovho lútkového divadla, ktoré založil spolu s režisérom Gejzom Dezorom. Pôsobí ako vedúci Katedry bábkarskej tvorby na Divadelnej fakulte VŠMU v Bratislave, kde zároveň vyučuje bábkarskú scénografiu a technológiu. Vo svojej tvorbe sa venuje animovanému filmu, ako aj filmovej a televíznej výprave. Ako scénograf spolupracuje

s divadlami na Slovensku i v zahraničí. Umelecký prístup Von Dubravaya spája tradičné remeslo bábkarstva so súčasným vizuálnym jazykom a výraznou estetickou víziou. Podieľal sa na mnohých javiskových a filmových projektoch, v ktorých vytváral symbolicky bohaté a vizuálne osobité prostredia. Jeho tvorba je oceňovaná pre konzistentné výtvarné koncepcie, originalitu a inovatívny prístup k javiskovému priestoru.

Martin Hasák (1978)

Hudobný skladateľ a producent scénickej hudby so širokým záberom a bohatými skúsenosťami s tvorbou pre animované projekty, film, televíziu, divadlo a médiá, ako aj so sound dizajnom. S režisérom Gejzom Dezorzom spolupracoval na množstve divadelných inscenácií ako autor hudby aj interpret, a tiež na oceňovanom bábkovom filme *Dukla* (2025).

Juliána Berezňaninová (2001)

Študentka magisterského štúdia estetiky na Filozofickej fakulte Prešovskej univerzity v Prešove. Odborne sa venuje prienikom každodennosti, vizuality a identity. Absolvovala stáže a dobrovoľnícke spolupráce vo viacerých kultúrnych inštitúciách, napríklad v Divadle Na Peróne či vo Východoslovenskom múzeu v Košiciach.

DNES JE ZAJTRA

(Úvaha a otázky po predstavení)

Šla som sa pozrieť na pamätník, na miesto, kde kedysi stála tehelňa. Miesto, kde tehly vznikali z prachu a slz. Dnes je tam stena, pár tehál na sebe a príchut' slz teraz skrýva iba zopár sviečok a kamene okolo nej. Mala som pocit, že z toho miesta nemôžem len tak odísť. Stála som tam a hľadala. Premýšľala som, čo všetko tá zem nasala. Zúfalstvo, hnev, zmätenosť, bezmocnosť. Túžbu zmiznúť. Túžbu vydržať. Držať sa viery. Strácať vieru. Dokázali cez to všetko ešte vidieť človeka v sebe aj v tom druhom?

Boli donútení vzbudiť v sebe nenávisť k iným, k sebe samým?
Nenávisť k svojej identite?

Už len predstava toho všetkého má ťažobu. Ťažobu, ktorú si nesieme, ktorá nás nemá drviť. Má nás premieňať. Na citlivejších, pozornejších, odolnejších voči zlu.

Pamätám si presne, kedy som sa prvýkrát dozvedela o koncentračných táboroch. Vyhládavala som dokumentárne zábery, fotografie, svedectvá. Aj keď ten pohľad bol zdrvujúci, vedela som, že potrebujem, aby tá bolesť cezo mňa prenikla, aby som si pamätala a nezabudla. Doteraz mám v knižnici knihy s príbehmi ľudí, ktorí našli odvahu zaznamenať najbolestivejšiu časť svojho života plnú strát, smrti, ale aj lásky. Už sa k nim často nevládzem vracieť. No ostávajú tam ako pripomienka, ktorú potrebujem.

Potrebujeme si pamätať, aby sme neotupeli. Neznecitliveli. Lebo akú cenu má život, ak si nikto nechce vypočuť rozprávanie o ňom?

Dozvedela som sa, že niekedy musíš ísť na miesto, kam sa bojíš vstúpiť, aby si sa zachránil.

Dozvedela som sa, že aj uprostred neľudskosti a temnoty sa môže

zrodiť tichá, ale silná láska.

Dozvedela som sa, že v čase neistoty budeš bezpečie nachádzať v človeku, ktorý ťa miluje.

Dozvedela som sa, že pre vlastnú záchranu sa necháš volať iným menom.

„Myslíš, že by sa niečo podobné mohlo zopakovať?“

„Netuším... Niekedy nad tým premýšľam... dnes je to možno oveľa komplikovanejšie... ak som sa niečo od tvojho starého otca naučil, tak je to fakt, že dôležitejšie sú činy než slová...“

„Ale čo ak sa bojíme? Čo ak máme strach postaviť sa za správnu vec?“

„To je na každom z nás... viem, je to ťažké... môžeme sa o tom porozprávať zajtra.“

Dnes je zajtra. Poďme sa o tom na chvíľu porozprávať. O tom, čoho sa bojíme. Nechceš? Ak svoje strachy nebudeš poznať, ako sa správne rozhodneš? Alebo prenecháš svoju zodpovednosť a rozhodne za teba dav, tlak, pohodlie, ticho. Čoho sa bojíš? Výsmechu? Odmietnutia? Toho, že zostaneš sám? Toho, že urobíš chybu? Napiš si to. To neznamená, že zmizne, vyparí sa. Možno časom, možno aj zmení svoju podobu alebo sa vynorí nový. Ale keď o ňom budeš vedieť, prekonáš ho a nebude ťa ovládať.

Správne rozhodnutie niekedy vyzerá ako najjednoduchšia vec na svete. A pritom býva najťažšie. Strach v živote nič nezmení. Nezmení svet. Odvaha áno. A ty ho meníš už len tým, že sa pýtaš.

Juliána Berezňaninová

Bulletin Bábkového divadla Košického kraja

Sezóna 2025/2026

Bulletin zostavili: Juliána Berezňaninová a Lukáš Kopas

Použité ilustrácie: Von Dubravay

Grafická úprava: Dušana Smatanová

Riaditeľka divadla: Lenka Papugová

Umelecký šéf: Lukáš Kopas

Kontakt

Pokladňa: Vrátna 58

+421 918 984 132

+421 948 788 008

Riaditeľstvo

Tajovského 4, 040 01 Košice

sekretariat@bdkk.sk

vstupenky@bdkk.sk

www.bdke.sk

...

Projekt je realizovaný v rámci investičnej akcie Košického samosprávneho kraja s názvom „Rekonštrukcia a modernizácia zvukového, svetelného a technického parku divadelných sál“.

KSK KOŠICKÝ
SAMOSPRÁVNÝ
KRAJ

/ SCÉNA
/ JORIK
/ B

bdkk BÁBKOVÉ DIVADLO
KOŠICKÉHO KRAJA

u. fond
na podporu
umenia

s deťmi.com

enotera
centro

predpredaj sk